

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ- GHERLA. CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

Partea oficială.

5/8

Numiri.

Onoratul *Emil Irini*, din parohia Olpret (tr. Dejului), fost numit *administrator parohial* la parohia *Rebrișoara* (vicariatul Rodnei).

Din șed. konz. 21 Decemv. 1933.
Nr. 7170.

Onoratul *Cornel Papiu*, preot în Rona, Eparhia Maramureșului, a fost primit în *Eparhia de Cluj-Gherla* și numit *administrator parohial* la parohia *Orman* (tr. Gherlei).

Din șed. konz. 21 Decemv. 1933.
Nr. 7453.

Parohia *Feldru*, vicariatul Rodnei, se curentează din nou cu termenul de *1 Februarie 1934*.

Din șed. konz. 21 Dec. 1933.
Nr. 7501.

Parohia *Ardan*, tr. Budacului, se curentează cu termenul de *1 Februarie a. c.*, pe lângă susținerea anului de văduvie.

Cluj, la 4 Ianuarie 1934.
Nr. 64.

Parohia *Runcul Salvei*, Vicariatul Rodnei, se curentează cu termenul de *1 Februarie a. c.*, pe lângă susținerea anului de văduvie.

Cluj, la 4 Ianuarie 1934.
Nr. 65.

Parohia *Olpret* tr. Dejului se curentează cu termenul de *1 Februarie a. c.*

Cluj, ta 4 Ianuarie 1934.
Nr. 71.

Doritorii de-a dobândi vre-unul din aceste beneficii parohiale, să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopal în termenul concursual — pe calea *oficiului protopopesc competent*, — provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc
3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlar 1932/33, la caz, că școala în anul școlar trecut n'a funcționat atestat oficios, că pruncii totuși au fost catehizați.
4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugarea.

La rugărilor înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate și autentificate de către oficiul protopopesc, — nu se va reflecta.

Pensionare.

Mult Onoratul *Augustin Plaian*, paroh-protopop on. în *Lacu*, (tr. Câmpia), la cererea sa a fost trecut în *pensiune pe data de 1 Ianuarie 1934*.

Din șed. konz. 21 Dec. 1933.
Nr. 7459.

Mult Onoratul *Ioan Vereș*, protopop on. paroh în *Orman*, (tr. Gherlei), la cererea proprie a fost trecut în *pensiune*, pe ziua de 1 Ianuarie 1934.

Din șed. konz. 21 Decemv. 1933.
Nr. 7186.

Concurs la parohii.

Parohia *Năsăud I. împreunată cu oficiul de vicar foraneu episcopal al Rodnei* se curentează cu termenul de *1 Februarie 1934*.

Din șed. konz. 21 Decemv. 1933.
Nr. 7500.

Parohia *Lacu*, tr. Câmpia se curentează cu termenul de *1 Februarie 1934*.

Din șed. konz. 21 Dec. 1933.
Nr. 7450.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Partea neoficiala.

Ion G. Duca

Ingroziți, cu întreaga suflare românească, am aflat și noi știrea funebră, ce a strătaiat, ca un vuet fulgerător, întreg văzduhul Țărilor românești, că Ion G. Duca, primul ministru al Țării în seara zilei de 29 Decembrie 1933, în gara dela Sinaia, când venea dela Majestatea Sa Regele, pentru a se înapoia în Capitală, a fost asasinat.

Arma ucigașă a unui inconștient — căci Românul *conștiu* nu știe, nu poate, nu este în natura sa, să fie asasin — a stins vieța aceluia, care a fost unul dintre cei mai distinși îndrumători ai vieții noastre politice și de stat, care a contribuit, prin activitatea sa patriotică și desinteresată, atât de mult, în lăuntru și'n afară, la punerea temeliei, refacerea și consolidarea României întregite, care a fost unul dintre cei mai valoroși sfetnici ai Marelui Rege Ferdinand I, întemeietorul de Țară și care acum a fost depozitarul încrederii Coroanei, chemat să ducă la liman bun destinele Neamului și ale Țării.

Nedumeriți stăm în fața cadavrului lui Ion G. Duca, jertfa asasinatului brutal, care a îmbrăcat în doliu întreagă Țara. Pentru că jertfa a fost premierul Țării noastre și pentru că cel asasinat a fost un bărbat excepțional, care trăind ar fi desvoltat, fără îndoială, o activitate rodnică dintre cele mai binefăcătoare. Bărbat talentat, patriot înflăcărat, înzestrat cu vederi largi și o cultură europeană rară, captivant și manierat în modul de a se întreține cu oamenii, în personalitatea sa curat și fără pretențiuni, Ion G. Duca, și ca bărbat de stat, a fost dintre cei mai de seamă. Din fragedă tinerețe ajunge ministru, apoi adevărat măiestru al politicii noastre externe și, ca atare, aprig

apărător și salvator al intereselor Țării, la conferințele Ligii Națiunilor, mai apoi ministru de interne, iar acum premierul Țării.

Dar fiorosul atentat dela Sinaia, trebuiește privit și din alt punct de vedere. Asasinarea ministrului-președinte al Țării — în actualele grele împrejurări, în care ne sbatem, — a izbit țara în plin. Nici cel mai mare dușman al nostru nu putea să facă mai mare rău Țării. Este un dureros, dar instructiv prilej, de reculegere și de meditare asupra felului de educație sufletească, ce se dă tineretului nostru, nădejdei de mâine a Neamului.

Este timpul suprem să ne dăm cu toții seama — și cei de sus și cei de jos — de importanța readucerii moralei și a Crucii în întreaga noastră viață socială și națională. Pentru asasinarea primului ministru al Țării nu sunt vinovați numai asasinul și aceia, cari au pus la cale acest asasinat îngrozitor, ci întreaga mentalitate, ce a început să se 'ncuibeze la noi și care tinde într'acolo să scoată morala, religiunea și pe Hristos din societate, din școală și din familie. Oribilul asasinat dela Sinaia este un nou memento pentru noi, să dăm copiilor noștri — viitorilor mănunitori ai destinelor Neamului și Țării noastre — educația morală și religioasă deplină, care să-i apere de curentele streine spiritului nostru românesc și creștinesc și cari duc la asemenea violențe detestabile și de condamnat. Să reintroducem, cu o oră mai 'nainte, morala, religia și Crucea — singurele chezași ale unei vieți de stat legale — în societate, în familie, în școală, în întreaga noastră viață de stat. Să dăm copiilor noștri, de-odată cu laptele de mamă, educația creștinească și reli-

gioasă, care — singur numai aceasta — ne va păzi de ucigași, de asasini și de anarhie.

Cu acest strigăt de alarmă ne plecăm și noi, adânc îndurerați, în fața

sicriului marelui Român și patrioticului bărbat de stat Ion G. cândva Duca, zicându-i un călduros:

Odihnească în pace!

Dr. Virgil Bălibanu.

Mons. Dr. Ioan Coltor

Din Blajul mândriei noastre naționale și religioase o veste sinistră se răspândește în sărbătorile Crăciunului peste tot cuprinsul Ardealului: Monsignorul *Dr. Ioan Coltor*, fost ministru, canonic mitropolitan, lovit de o hemoragie cerebrală s'a îmbolnăvit mortal. Peste câteva zile, în 29 Decembrie 1933 la orele 9,45 seara — *în aceeași oră, când fu asasinat la Sinaia prim-ministrul I. G. Duca* — sufletul canonicului Coltor luă sborul veșniciei...

Prin moartea canonicului Dr. Ioan Coltor Biserica noastră pierde pe unul dintre cei mai distinși și mai zeloși preoți ai săi, Țara pe unul dintre cei mai destoinici fii ai săi, iar Neamul pe unul din cei mai aprigi și mai conștii luptători, care, înzestrat cu alese cunoștințe, minte ageră și elocvență scilicet, a fost o adevărată podoabă a societății românești și creștinești.

Născut la 25 Septembrie 1886 în Blaj, Dr. Ioan Coltor își face studiile primare și secundare la Blaj, pentru ca în 1904 să fie trimis la Roma, unde în Colegiul Urban de „Propaganda Fide” ia doctoratul în Teologie și Filozofie, fiind unul dintre cei mai talentați studenți ai bătrânei Universități Romane. Reîntors ca preot în patrie în 1910, funcționează în cancelaria mitropolitană, apoi ca preot în Cluj, iar mai târziu ca profesor la Academia teologică din Blaj, la catedra de Morală și Pastorală. În cursul războiului mondial, timp de un an suplinește pe părintele I. Agârbiceanu la Orlat, iar apoi, împreună cu alți români, este internat la Oradea. În 1918 îl vedem între luptătorii frunzași pentru înfăptuirea visului național de veacuri; în 1919 este consilier tehnic în delegația românească trimisă de Consiliul Dirigent la conferința de pace de la Paris, iar de atunci fără întrerupere a fost ales deputat în Parlamentul României, dovedindu-se de un bărbat politic de o rară valoare. Cariera lui politică a culminat atunci, când în guvernul Dliu Vaida Voevod din 1932 a fost numit ministru-subsecretar de Stat la departamentul Sănătății, devenind prin aceasta primul preot al

Bisericii române unite, care a participat într'un guvern al Țării.

Dar ca toate preocupările lui politice și parlamentare n'a încetat nici pentru un moment să fie preotul ideal, credincios vocațiunii sale înalte. Și pe vremea când era ministru aproape zilnic săvârșea sf. Liturgie și, ca orator distins, cum a fost, aproape fără întrerupere îl vedem conducând misiuni populare în satele din Ardeal, sau ținând exerciții spirituale pentru preoți sau călugărițe în Blaj, la Lugoj, la Cluj, la Oradea, la Beiuș, la Arad etc.

Scriitor distins, dintre multele lui scrieri apărute în „ultura Creștină”, în „Unirea” și în alte reviste, relevăm frumoasa operă, prin care el a făcut cunoscută și populară în sinul poporului român pe *Mica Tereza de pruncul Isus*, a cărei „Istorie” și „Ploaie de rose” o traduce în limba românească. A fost un piu devotat al Prea Curatei Vergure Maria, ale cărei frumuseți în cuvinte atât de vibrante le-a vestit de atâtea ori de pe amvon, a miciei „Terezina”, *procurozorul său de lângă Tronul Dumnezeuesc*, — cum îi plăcea să o numească, — și a altor sfinți.

Cu 29 Decembrie a tr. moartea nemiloasă ia din mijlocul nostru și pe neobositul Dr. Ioan Coltor, lăsând, fără îndoială, un mare gol în urma lui. În mormântarea i s'a făcut cu mare fast Duminecă, în 31 Decembrie 1933, participând la ea tot ce are Ardealul mai ales, mai nobil, mai select.

Prohodul este pontificat de Inalt Prea Sfinția Sa *Dr. Valeriu Traian Frențiu*, episcopul Orăzii, înconjurat de un mare număr de preoți. Prea Sfințitul nostru Iuliu este reprezentat prin Părintele canonic Ion Agârbiceanu, iar Prea Sfinția Sa Dr. Alexandru Rusu, episcopul Maramureșului, prin părintele Alexandru Breban prepozit; dintre concelebranți notăm pe canonicii A. Chețianu, Iacob Popa, Victor Macaveiu, A. Tătar etc. În asistență, care a ținut să participe la ultimele onoruri ale marelui defunct, am observat pe Dnii Iuliu Maniu, Dr. Alexandru Vaida Voevod foști prim-

miniștri, Voicu Nițescu, Emil Hațieganu, Ioan Pop, Valer Pop, Ghiță Crișan, foști miniștri, Dr. Deculescu fost secretar general al Sănătății și alți bărbați distinși din notabilitățile vieții noastre bisericești și politice. După prohodul săvârșit cu mare solemnitate a ținut un grandios panegiric părintele-canonice Victor Macaveiu fost președinte al Senatului, arătând calitățile superioare de preot, om și politician ale regretatului Dr. Ioan Coltor. În numele eparhiei de Cluj-Gherla a vorbit părintele I. Agârbiceanu, iar din partea eparhiei Maramureșului părintele prepozit Alexandru Breban. În numele A. G. R. U.-lui vorbește dl. Dr. Valer Pop, în numele partidului național-tărănesc vorbesc Dnii Dr. Deculescu și Dr. Adam Popa, în numele Așteii dl. Alexandru Lupescu-Melin; apoi dl. Dr. Coriolan Suciu

în numele societății meseriașilor, dl. Pădureanu, președintele Comisiei interimare, în numele orașului Blaj, iar dl. Ioan Bianu în numele Casinei naționale din Blaj.

Abia către orele 5, când noaptea îmbrăcase deja vâlul împestrătat cu mii de stele, s'a terminat funcțiunea, prin care se așează în locul de odihnă acela, care a fost canonicul Dr. Ioan Coltor apreciat, stimat, iubit de o țară întreagă. În fața dispozițiilor inscrutabile ale Celui Atotputernic, resemnați și prezentând o caldă rugăciune pentru sufletul său nobil, îi zicem și noi cu toată căldura sufletului nostru:

Fie-i somnul lin și amintirea pururea binecuvântată!

Dr. Virgil Bălibanu.

Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolescu despre pelerinajul nostru la Roma.

În numărul nostru precedent am publicat, după „Vestitorul” dela Oradea, o prea frumoasă și elocventă dare de seamă despre grandiosul nostru pelerinaj făcut în toamna trecută la Roma, leagănul originii noastre românești și creștinești.

Nu putem, însă, lipsi pe cititorii noștri nici de frumosul articol, ieșit din măiestricul condei al Excelenței Sale Prea Sfințitului *Dr. Alexandru Nicolescu* al Lugojului și apărut în „Sionul Românesc”, oficialul acelei Eparhii, în care înaltul Arhiepiscop descrie într'un mod atât de înălțător impresiile culese în frumoasa cale a piilor pelerini. Transcriem, în cele de mai jos, și acest articol în întregime, pentru a nu pierde nimic din farmecul lui:

Una sută treizeci de romei pioși au luat drumul Romei spre a se închina în acest An Sfânt, când toată creștinătatea prăznuiește 19 veacuri dela răscumpărarea prin Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pe lemnul crucii, să se închine la mormântul Apostolu-

lui Petru și să facă devoțiunile prescrite în cele 4 mari bazine spre câștigarea indulgențelor jubilară. Precum aleargă cerbul la izvoarele de apă vie spre a-și stămpăra arsura setei, așa alergat-au și acești romei, de două ori romani: prin sânge și credință, — la izvoarele de apă vie ce curg din stânca Vaticanului, deschisă prin lovitură nouă Moise, plenipotențiarul puterii divine, succesorul lui Petru, deschisă — zic — mulțimilor însetate ce aleargă prin deșertul lui Sinai spre pământul făgăduinței, ca să-și poată stămpăra miile de mii de de cete însetate arsura sufletelor dornice după apa vie ce coboară din ceriu.

Și au beut cu prisosință din această apă năvalnică a harului! Jgheburile Ceriului s'au deschis largi prin puterea celui ce deține cheile raiului și poporul lui Israil sorbit-a din plin din șuvoaile răcoritoare.

Rugăciunile rostite de pii romei cu toată căldura sufletului, cântecele

noastre frumoase românești, cari umpleau bolțile și arcadele bazilicelor romane, liturghia pontificală din San Pietro, la catedra sfântului Petru, sub „gloria“ admirabilă a lui Bernini: o cunună aureolată de îngeri, — liturghie marcată sublim și pointată de neasemuitele suave melodii bisericești ale lui Hubic, pe cari mulțimea nesfârșită din San Pietro le ascultă cu adevărată înfrigurare și extaz, și cuminecarea generală a pioșilor peregrini, — toate aceste erau o dovadă mai mult decât elocventă, că vad și-a făcut în suflete șuvoiul cald și năvalnic al harului dumnezeesc al cărui zăgaz l'a deschis paznicul tezaurului cereșc, Vicarul lui Hristos, Papa cel alb cu ale lui trei coroane: simbol al puterii sale.

Așa, că a putut prea bine să amintească sfântul Părinte în audiența publică ce a acordat-o în ziua de 3 Octomvrie seara, în magnifica sală ducală, tocmai de acestea favoruri spirituale și haruri cerești dobândite de pioșii peregrini, pentru câștigarea cărorora s'au pregătit atât de bine îndurând greutățile drumului, oboseala vizitelor în basilici și săvârșind cu punctualitate, cu conștientiozitate, rugăciunile prescrise și actele pioase, necesare dobândirii indulgenței plene.

A putut prea bine sfântul Părinte să pomenească de mărimea acestor haruri legate de acest An Iubilar, de o valoare cu totul excepțională și specifică, fiind comemorarea datei celei mai memorabile a împărăției suflatești a lui Isus Hristos: răscumpărarea noastră din partea Domnului prin vărsarea scump sângelui Său, — răscumpărare legată în mod indisolubil și firesc de abundență neobișnuită de haruri, a putut — zic — să pomenească de efluviile harului Anului Sfânt, pentru că peregrinii noștri le-au simțit efectele salutare deja în prealabil și sufletele lor erau cuprinse și răpitate de valul aceloră; dovadă emoția lor, pe care de abia și-o puteau stăpâni.

Iar, dacă mai adăugăm finețea gestului sfântului Părinte de a evoca pe lângă motivele acestea supranaturale și spirituale, cari ne-au putut îndemna să venim la Roma și motivul filiațiunii noastre romane, cuprinse în cuvântul nostru, în numirea noastră de „Români“, ce va să zică „Romani“, între cari două cuvinte, adăuga sfântul Părinte surâzând, abia dacă e deosebire, dacă, peste tot, este deosebire — atunci prezența noastră la Roma a căpătat o semnificație și mai mare. Eram la noi acasă! Ne simțeam copii întorși la vatră, la casa noastră părintească în calitatea noastră de Români--Romani.

Deci, pare-că voia să ne spună Sfântul Părinte: Voi, Românilor, copiii mei dragi, de câte ori veniți la Roma, vă renașteți nu numai sufletește, ca și prin o baie a nașterii voastre a doua, primind efluviile harurilor cerești cu prilejul jubileelor sacre, ci călcând pe pământul strămoșilor voștri, în orașul Roma al părinților voștri, vă renașteți și ca neam la vigoarea maturității bărbăției voastre, ca miticul Anteu, care de câte ori atingea pământul, solul-mamă, devenea invincibil.

Această delicateță a Pontificilor Romani, este o tradiție constantă de atunci de când fiii Bisericii noastre au luat obiceiul frumos să peregrineze în cete spre orașul sfânt, Mecca creștinismului: Roma.

Incepând cu Metropolitul Vancea, — continuând cu metropolitul Mihali, episcopii Hossu, Radu și actualul Metropolit Suciu, — peregrinii noștri, conduși de dâșii, au auzit mereu din gura marilor Pontifi amintirea descendenței noastre glorioase romane. Venit acest cuvânt de ordine, de sus, dela Tronul Pontifical, plătește mai mult decât toate cărțile și volumele și tiradele oratorilor, tribunilor demagogi, cari voiesc să stârnească entuziasmul național, cu fraze de multe ori meșteșugite.

Dacă adaogăm, mai apoi, pe lângă cele înșirate până acuma, și tot ce au

văzut peregrinii în forurile romane, în muzeele romane în amfiteatrele romane, pe vechile străzi imperiale: ca monumente, admirabile până și în ruinele lor, ca vestigii ale puterii romane apuse, dar vizibile încă în aceste rămășițe glorioase, de sigur că peregrinii noștrii au venit acasă, la vetrele lor, cu impresii ce nu se vor șterge niciodată.

Iar, dacă pioșii peregrini vor împleți aceste sentimente de evlavie față de un trecut glorios al străbunilor lor cu tot ceace a realizat Biserica lui Isus Hristos acolo, în Roma, în uriașele domuri și basilici, cari întrec prin grandoarea și splendoarea lor, și pompa de artă pe cari le etalează înaintea ochilor, tot ce ne-am putea închipui, își vor înfrăți acele sentimente cu impresiile neașteptate ce vor culege de pe urma contemplării comorilor de artă, pe cari le-a înmagazinat și le-a acumulat această Biserică cu grije de mamă în bibliotecile și în muzeele sale, multe și variate, de pe colina Vaticană, dela Lateran, Capitoliu, și altele — dacă vor înfrăți aceste sentimente și cu ceace actuala generație a poporului viguros italian a știut să înfăptuiască spre gloria latinității, dela un capăt la celalt al Italiei, sub formă de minuni de tehnică, de organizație, de schimbări sociale, de disciplină de fier, de ridicare a maselor la o unitate elevată de gândire și simțire și activitate, sub conducerea unui bărbat providențial, Benito Mussolini, de sigur cel mai mare om de stat al lumii, atunci impresiile, comoara de impresii, cu cari vor veni acasă, va fi într'adevăr ca o apă curgătoare în viața de veci, pe care vor ști-o folosi spre binele Neamului, spre a iriga și ogorul arid al neamului nostru. Cine are ochi și simț și antene sensibile, acela nu se poate să nu vină acasă, din pământul binecuvântat al Italiei, cu comori nepieritoare, pe cari să le folosească spre înălțarea neamului și a țării.

Eu cred, că toți peregrinii, alături

de mine, scriitorul rândurilor acestora, vor fi convinși, că drumul lor italic, drumul lor roman, care i-a dus spre piatra miliară de aur a centrului lumii, le-a fost, lor și alor săi, de cel mai mare folos.

Țin să le mulțumesc eu, arhiereul la încheierea acestor șiruri, doamnelor și domnișoarelor române, pentru că au dat ascultare glasului organizatorilor pelerinajului de a se prezenta la Roma în costumele noastre pitorești naționale. Asalturile miilor de obiective ale aparatelor fotografice, mânuite de reprezentanți ai tuturor neamurilor, cari țineau să eternizeze pe plăcile fotografice frumusețea ca în vis, a mândrelor noastre costume naționale dela Argeș, Câmpulung, Banat, Pădureanca, Seliște, Tulgheș, Bihor, — cred că le-au potențat mândria națională și le servă de mângâiere că au dus faima portului nostru în toată lumea. Cunună doamnelor și domnișoarelor noastre era o adevărată grădină de flori.

Episcop ALEXANDRU al Lugojului

Diverse.

Prea Sfinția Sa Părintele Episcop Iuliu pleacă astăzi seara la București, pentru a participa la înmormântarea primului ministru asasinat Ion G. Duca, ce se va săvârși Marți, în 2 l. c. Din Capitală Prea Sfințitul se va reîntoarce la Reședință Joi, în 4 Ianuarie dimineață.

Conferințe religioase. În 30 Noembrie 1938 s'a început un ciclu de conferințe religioase, ce s'au ținut în sala festivă a Prefecturii județului Cluj, în trei Joi consecutive, organizate fiind de Reuniunile noastre religioase din Cluj: Reuniunea Femeilor „Sf. Maria”, A. G. R. U. și Astru

Primul conferențiar a fost părintele canonic Dr. Victor Bojor, care la 30 Noembrie a. tr. a vorbit în fața unui numeros public despre „Isus Răscumpărătorul”, arătând prin un studiu bine documentat și cu argumente plausibile marea importanță socială a activității binecuvântate a Dumnezeului-Om. Conferențiarul a stăruit în deosebi asupra iubirii, ce a propovăduit-o Mântuitorul și de care ar trebui să fie ani-

mată societatea omenească, demonstrând, că numai prin iubire se poate clădi împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Dacă neamul omenească ar fi condus în toate faptele sale de principiile iubirii Mesianice, nu ar fi atâtea neajunsuri, suferințe și dureri între popoare.

În 7 Decembrie a vorbit părintele canonic *Ion Agârbiceanu* despre „Idea creștină în cultură și civilizație”, care a produs o deosebită impresie asupra întregului auditor.

Conferențiarul a arătat, că ne-impăcându-se cu nimicnicia acestei lumi, omul caută fericirea pe alte terenuri. Din cele mai vechi timpuri el s'a silit să lase drept moștenire valori de ordin moral și material, cari să fie puncte de plecare pentru viitor.

Cultura și civilizația Europei s'a dezvoltat în lumina principiilor lui Isus Hristos. Multe din aceste principii azi s'au pierdut și astfel, în momentele de față avem o criză a civilizației. Cultura și civilizația nu sunt același lucru. Cultura este în noi înșine, este ridicarea vieții noastre sufletești, iar civilizația e suma mijloacelor materiale, cu cari omul poate să-și ușureze sarcina vieții pe pământ. De civilizație se pot împărtași toți aceia, cari au bani.

Cultura și civilizația nu merg mână în mână. Azi civilizația e pe pragul de-a înghiți cultura. Lipsa culturii principiilor creștine aduce năvala civilizației asupra culturii. Dovadă avem actuala educație familiară și școlară, apoi teoriile moderne, cari dau precădere instinctelor. Nu dogmele creștine sunt cauza acestor stări de lucruri, ci tocmai părăsirea lor. Noul păgânism consideră pe oameni drept stăpâni ai procreației, iar emanciparea femeii, a tineretului și a fetelor o propovăduiește ca un ce potrivit învățăturilor lui Isus. Literatura dezvoltă mai ales teme de ordin sexual și tot astfel pictura. Recunoaștem criza culturii, dar nu admitem, că această criză s'ar datora principiilor Evangheliei lui Hristos.

În 14 Decembrie a vorbit în fața unui numeros și select public, părintele canonic dela Oradea, *Ion Georgescu*, distinsul nostru publicist și istoric, care a ținut o conferință frumoasă și bineușită, tratând subiectul „Presă și Acțiune”. Conferențiarul a făcut un scurt istoric al presei, arătând că nici antichitatea clasică n'a fost cu totul lipsită de această puternică armă. Ne-a vorbit despre felul, cum se răspândiau „Acta Populi” și „Acta Senatus” transportându-ne, apoi, prin birourile de corespondență din Roma, Veneția, Genova, Colonia, Frankfurt și Antwer-

pen, deschise în secolul al XVI-lea, apoi în redacția ziarului „Gazete de France” primul adevărat ziar din Europa. A arătat, apoi, atât calitățile, cât și defectele din trecut și prezent ale presei. Mai ales presa suferă de următoarele boale: lipsa de pregătire a ziariștilor, anonimatul și iresponsabilitatea.

Există o presă rea, ale cărei ravagii trebuie contrabalansate. Unei prese rele trebuie să i-se opună presa bună, care apoi bineînțeles să fie din toate punctele de vedere excelent organizată.

Conferințele au fost ascultate și urmărite cu viu interes; iar conferențiarul a fost ovacionat și aplaudat sgomotos de publicul auditor. La cele două conferințe din urmă a asistat și Prea Sfințitul Iuliu.

Pelerinaj la Roma. Federala „Astru” (Asociația Națională a Studenților Români Uniți), va organiza, în cadrele pelerinajului asociației internaționale „Pax Romana”, un pelerinaj la Roma în timpul Paștilor (aproximativ 20 Martie—7 Aprilie a. c.) din prilejul încheierii Anului Sfânt și a canonizării lui Don Bosco.

Costul călătoriei dela frontieră până la frontieră e aproximativ 5500 Lei.

Pot participa membrii „Astru”-lui, familiile lor, foștii membri, și intelectuali catolici de ambele rituri.

Doritorii de a participa sunt rugați a se anunța la Birourul Federației „Astru” în Cluj, str. N. Iorga Nr. 6-8, mai târziu până în 25 Ianuarie 1934.

Programul detaliat se va publica mai târziu.

In atențiunea Onor Cler.

Aduc la cunoștința tuturor d-lor preoți din Eparhia de Cluj-Gherla, că mi-am deschis

unicul salon românesc de croitorie
în Bistrița, str. Bruchental Nr. 23 (lângă Hotelul Fritsch) unde fac *reverenzi, odăjdii, prapori* etc. pentru d-nii preoți.

Cu deosebită stimă:
Ioan Mititean.

Librăria Diecezană Gherla.

Aducem la cunoștința Prea Onorabelor Oficii protopopești și parohiale, că avem în depozit și putem expedia toate imprimările prescrise prin veneratul ordin circular de sub Nr. 4185 1932 — pentru unificare impuse tuturor oficiilor protopopești și parohiale ale eparhiei de Cluj—Gherla.

Imprimările și prețurile lor sunt următoarele:

I.

Socoteli [cont de gestiune] coala 1, de înveliș	4 Lei
Socoteli [cont de gestiune] coala 2, venituri	3 "
Socoteli [cont de gestiune] coala 3, cheltuieli	3 "
Bugetul	4 "
Inventarul	3 "
Registrul de cassă	2 "

Exemplarul de casă (pentru oficiul parohial) din socoteli ce este un volum compactat, costă suma coalelor compactate după dorință + prețul compactării, ce face la exemplar 60—65 Lei.

Ziarul de cassă compactat asemenea face suma prețului coalelor compactate + prețul compactării, ce la exemplar face 40—45 Lei.

II.

Form. 1. Proces verbal pentru vizitația canonică a oficiului protopopesec (numai pentru trebuințele celor ce sunt delegați de Ordinariat pentru a face vizitația canonică). 2 Lei

Form. 2. Proces verbal pentru vizitația canonică a oficiului parohial (numai pentru protopopi) coala 2 Lei.

Form. 3. Informațiuni despre preoții deficienți, sau în disponibilitate, domiciliați pe teritoriul protopopiatului și despre preoții profesori sau din alte slujbe, — (numai pentru oficiile protopopești). coala 2 Lei.

Form. 4. Informațiuni despre văduvele și orfanii de preoți domiciliați

pe teritoriul protopopiatului (numai pentru oficiile protopopești), coala 2 Lei.

Form. 5. Datele statistice despre tarea parohiei, coala 4 Lei.

Form. 6. Datele statistice despre starea protopopiatului (numai pentru oficiile protopopești) coale 2 — 20 Lei

III.

Registrul funcțiunilor preoțești, coala 3 Lei.

Exemplarul compactat respectiv broșat din registrul de funcțiuni, costă din 10 coale 35 Lei, iar din 15 de coale 50 Lei.

Imprimările dorite se expediază dacă se trimite suma prețului înainte + 20 Lei pentru ambalaj și taxele de expediție, ori — la dorință — și cu ramburs.

 *Direcțiunea Librăriei Diecezane.***A apărut de curând! Cinstitul Paraclis sau Rânduiala Ca-**

nonului de mângâiere către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, cu o învățătură foarte folositoare tuturor drept credincioșilor creștini, dar mai ales pentru membrii și membrele Reuniunilor Mariane. Cu binecuvântarea Excelenței Sale Preasfințitului Domn Dr. Iuliu Hossu, Episcop român unit de Cluj-Gherla. Publicat de Părintele Canonic Dr. Victor Bojor.
Broșura, publicată în seria II, pentru poporul a Bibliotecii din Cluj—Gherla, cuprinde pe 36 pagini, afară de rânduiala Paraclisului, prețioase învățături pentru Reuniunile Mariane: — 1. Ce este Creștinismul? 2. Ce este Reuniunea Mariană? 3. Evlavia către Maica Domnului, 4. Indemnuri spre Reuniuni Mariane. 5. Paraclisul către Maica Domnului. 6. Indulgențe pentru Paraclis. — **Învățături practice, cari fac aceasta broșurică indispensabilă pentru orice preot, cantor sau membru în vre-o Reuniune Mariană. Se poate avea dela Librăria Diecezană Gherla, pentru prețul de 8 Lei, plus porto postal 3 Lei, trimițându-se suma înainte. Mult Onorării Domni Protopopi și Preoți, cari vor comanda, cel puțin 20 exemplare, trimițând în prealabil suma de 160 Lei, nu vor plăti porto postal.**